

několik detektivů, kteří v téže restauraci byli na obědě, že prý porotci s těmito osobami, obžalovaným tak blízkými, o procesu mluvili a jednali, což by odporovalo přísaze, kterou porotci povinni jsou před zahájením hlavního líčení složit do rukou předsedy soudu. Detektivové, kteří při líčení rovněž fungovali jako svědci, oznámili dokonce, že viděli, jak paní Pallyová, družka Karla Langhans, dala si jednoho z porotců vyvolati z porotní síně, cosi s ním rozmlouvala, načež si dotčený porotce, nežli od ní odešel, něco poznamenával do svého zápisníku. Věc se ovšem vyšetřuje, učiněn o ní trestní záznam a ukáže-li se, že zde bylo skutečně zasahováno zvenčí do úsudku a rozhodování poroty, bylo by pravděpodobně proti těm porotcům, kteří se provinili, zakročeno pro zneužití moci úřední podle § 101 tr. z. Věc se ovšem, poněvadž se vše nachází dosud ve stadiu vyšetřovacím, tají, ale je poukazováno s některých stran na tu nápadnou okolnost, že všechny otázky, porotě dané, byly v poradě porotců, trvající pouze necelých pět minut, zamítnuty všemi 12 hlasy. Doufáme, že se všechno vysvětlí k spokojenosti a že osoby, zapsané pro tento rok v seznamu porotců v obvodu pražského trestního soudu v Praze, nedočkají se té nesmrtelné ostudy, že by se byl mezi nimi našel jen jediný, který by byl jakkoli na sebe nechal působiti.

Aféra měla zatím jen ten viditelný důsledek, že při dalších dvou porotních líčeních státní zástupci šmahem odmítali porotce, kteří zasedali v případě proti Langhansovým.

*

Bude musít pojišťovna platit nebo ne?

Jako první projednáván byl, jak jsme už výše naznačili, případ 21letého dělníka ze Šibřiny Jana Langhans a jeho strýce 40letého obchodníka dřívím a podnikatele staveb v Praze VII. Karla Langhans. Synovec obžalován byl ze zločinu zhářství, strýc ze spoluviny na tomto zločinu a kromě toho ze zločinu utrhání na cti, jehož se dopustil měl tvrzením, že policejní zřízení bitím vynutili na jeho synovci původní jeho přiznání se ke zhářství.

Podnikatel staveb Karel Langhans vystavěl pro svoji družku Annu Pallyovou, s níž žije ve společné domácnosti, dřevěný domek v Nové Šibřině a pojistil jej 1. lednem t. r. na 40.000 Kč. Poněvadž domek nebyl dosud způsobilým k definitivnímu obývání, pověřil Karel Langhans správu tohoto domku a dohledem na něho svého synovce Jana. Již dne 2. února t. r. domek shořel až do základů. Policii byl vznik požáru podezřelým a proto mladého Langhans zatkla, když zjistila, že již před požárem kdesi nadhodil, že by mohlo hořet. Na policii se pak Jan Langhans přiznal, že po pojištění domku řekl mu jeho strýc, že teď už může domek podpálit, ale aby nezapomněl shoditi komíny, až to bude hořet. Koupil prý tedy líh, polil jím vnitřek domku a podpálil, načež odjel do Prahy a strýci prý sdělil, že barák je už zapálen. Později opakoval Jan Langhans své doznání i před vyšetřujícím soudcem. I někteří vězňové, kteří byli v jedné cele s mladým Langhansem ve vyšetřovací vazbě, vypo-

věděli, že se jim Langhans ku zhářství doznal a že vypravoval, že jeho strýc nabádal jej k tomu, aby některý z domků, který Karel Langhans má v Šibřině, podpálil za účelem vylákání pojistky.

Naproti tomu Karel Langhans jakoukoli vinu popřel, a když byla provedena konfrontace s jeho synem, počal popírat i synovec. Později pak poslal Karel Langhans soudu spis, že policejní zřízenec, který jeho syna vyslychal, byl pojišťovnou odměněn a že středověkým brachiálním násilím a týráním vynutil z hochy nepravdivé přiznání.

Porotní líčení, jemuž předsedal vrch. rada dr. Hloušek, protáhlo se až do večera, kdy 5 minut před 7. hodinou odebrali se porotci k poradě o otázkách. Přesně v 7 hod. se porotci z porady vrátili a vrchní porotce přečetl verdikt poroty, jímž bylo na všechny otázky odpověděno všemi 12 hlasy záporně. V důsledku tohoto verdiktu vynesl pak soud rozsudek osvobozující.

První státní zástupce dr. Prokeš ohlásil zmateční stížnost. Jest nejvýš pravděpodobno, že stížnosti té bude vyhověno, když se ukáže být nepatrné podezření, že stal se jen pokus mluvení o trestní věci s porotcem třeba jediným, a tak podle všeho přijdou oba Langhansové před porotu ještě jedenkrát.

*

Zapálila ze msty.

I druhý případ, porotou projednáváný, týkal se zhářství. Na lavici obžalovaných zasedla 19letá služebná Marie Ptáčková. Žaloba, koncipovaná stát. zástupcem drem Tioňem, obviňovala ji, že vhodila dne 13. dubna t. r. skulinou vrat do stodoly své zaměstnavatelky rolnice-vdovy Anny Hessoové ve Hředlích hořící sirku, od níž vzňala se sláma a celá stodola i se zásobami lehla popelem. Škoda činí téměř 60.000 Kč, pojištěný obnos činil právě polovici.

Obžalovaná se doznala k svému činu. Její zaměstnavatelka prý jí vytýkala, že je v jiném stavu, a s úsměškem prý jí řekla, že si měla dát na sebe lepší pozor. Nerozvážné děvče vzplanulo po těchto slovech nezkroutnou pomstou, která mu vtiskla do mozku myšlenku na podpálení a do ruky hořící sirku. Zajímavé je, že na dvou místech, kde Ptáčková dříve sloužila, vznikl také oheň ze záhadných příčin a že i v obou těchto předcházejících případech byla Ptáčková podezřívána, ale trestní řízení bylo vždy zastaveno pro nedostatek důkazů.

K velkému překvapení obecnosti zodpověděla porota jedinou jí danou otázkou na zločin zhářství 10 hlasy záporně, takže předseda líčení, vrch. rada Hellriegel, byl nucen prohlásiti rozsudek osvobozující.

*

V třetím a posledním porotním případě byl osvobozující rozsudek s naprostou jistotou očekáván již předem. Obžalována byla 26letá služebná Zdeňka Zemková ze zločinu nedokonané vraždy, které se měla dopustiti tím, že 18. dubna skočila se svým několikanedělním dítětem do rybníku ve Vel. Nehvizdech v úmyslu sebevražděném. Nešťastné děvče,